

Lappersfortbos, ik heb je lief.

Ik heb je lief, mijn Lappersfortbos.
Jong stoeiden we er in het hoge gras,
Zochten de stilte van de groene eenzaamheid.
Streelden elkaar en speelden driftig
Met onze frisse lichamen.
Teder stotend en leunend tegen
De ruwe bast van een woudreus. Onopgemerkt.
Tot we ons kreunend overgaven aan het begeerde genot.

Boven het bos
Gonsden Marauders(*) als reuzenhorzels.
Bomen knakten en schokten:
De lucht stonk naar brandgeur en de dood.
Muren scheurden. Over puin renden vluchtelingen.
Bomtrechters liepen vol water.

Een paar blindgangers drongen in de grond.
Boven de bossen te St-Michiels trok roetzwarte rook
Langzaam naar de velden: overal koeienkadavers.
Bloedsporen op de kasseiweg
Richting St-Jansziekenhuis vertelden we zwijgend
Het verhaal van leed en vernieling.

Paul Saccasyn, Lappersfort Poets Society, www.ggf.be

(*) 'Marauder' tweemotorige, Amerikaanse, middelzware bommenwerper. 68 toestellen bombardeerden op 28/05/1944 St-Michiels in 2 aanvalsgolven. Om de Duitse marinebasis 'Ter Linden' uit te schakelen. Dorp en omgeving werden zwaar beschadigd.

'Lappersfortbos ik heb je lief' is autobiografisch.